

MĂDĂLINA DRISCU

Am absolvit clasa a XII-a la Waldorf în anul 2004.

Am absolvit psihologia la UAIC și un master în psihologie clinică la UPA.

Eu am urmat sistemul educațional Waldorf încă de la grădiniță. Grădinița a fost o experiență minunată și am și acum multe amintiri despre educatoarea mea, despre ce făceam (în nici un caz clasa pregătitoare pt școală). După 3-4 ani de grădiniță a început școala. Mie, cel puțin, mi s-a potrivit perfect acest sistem de a învăța, pe epoci, câteva săptămâni româna, pe urmă matematică și așa mai departe. Am fost și încă sunt o persoană timidă și introvertită; mi-a plăcut să citesc, să pictez și să desenez. Waldorul mi-a oferit libertatea de a-mi dezvolta laturile astea și de a nu-mi pierde personalitatea. În alte școlii, copilașii mai timizi tind să fie stresați și împinși de la spate să fie ca ceilalți. Am nenumarate amintiri cu profesorii și colegii din timpul orelor. Cel mai mult mi-a plăcut că ni s-a dat voie să fim cine suntem noi cu adevărat și nimeni nu ne-a presat să fim altfel. Asta nu înseamnă că am devenit neadaptată. Ne-am adaptat, am învățat să supraviețuim în societate, dar fiecare în propriul său stil. Este un fel de educație care îți ofera libertatea de a face propriile alegeri. Cu siguranță că aș opta pentru Waldorf dacă aș fi din nou copil. Pentru acest lucru îi voi fi recunoscătoare veșnic mamei, care nu m-a dat la o școală unde m-aș fi chinuit și a găsit așa un sistem potrivit pentru mine.

Ce e drept, Waldorul nu mai este ce a fost când am făcut eu grădinița sau școala. S-au schimbat unii profesori, lipsesc fondurile, dar tot este mai bine față de orice sistem tradițional de învățământ unde se zdrobesc personalități, unde copiii le pasă numai de note, unde este o competiție acerbă pentru a fi "cel mai bun", unde din clasa I scrii cu stiloul și faci socoteli la matematică, etc. Cum am precizat și mai sus, efectele educației Waldorf sunt multe, începând de la latura mea creativă care încă mai există, până la felul de a gândi și ajungând la modul de a interacționa cu copiii. Nu mi-am pierdut puterea imaginației, felul propriu și puțin ciudat de a gândi. Cred că de fapt sunt mândră că nu sunt ca ceilalți și am o personalitate puternică și cred că la asta de fapt a contribuit într-un mod esențial educația Waldorf. De ceva timp mă tot gândesc să fac un master în Pedagogia învățământului școlar și preșcolar și poate să fiu educatoare. Iubesc copiii.

Nu am regretat niciodată că am fost la Waldorf, chiar dacă de multe ori a trebuit să explic ce înseamnă de fapt acest sistem educațional și să înfrunt epitate ca "handicapată", "școală de handicapați". Nu am regretat, am explicat și am promovat cât am putut de mult acest sistem și la facultate și unde mi s-a mai oferit ocazia.

Sunt mereu recunoscătoare că am rămas ce sunt și sper că și când se va întâmpla să am copilașul meu, să îl pot da la Waldorf.